

Føroysk bløð fáa karakter

Í seinasta Oyggjarskeggja skrivar **ha** um blaðinflátið. Eftir at nærur øll tey føroysku bløðini hava fingið ein negatívan kritik, endar greinin við hesum orðum:

»Tvey bløð líkja burtúr — SÓSIÁLURIN og Tíðindablaðið. Tíðindablaðið hevur tekst, og vit sleppa undan tí flokspolitiska

brikslinum, ið oyðileggur hini bløðini. SÓSIÁLURIN er nógv batnaður í seinastuni, ikki minst hevur »Panelið« glett nógv lesarar. Hann, ið hevur okkurt kontroversielt at bera fram, kennir seg vælkomnan í SÓSIÁLINUM, tað ger hann ikki í 14. sept. Góðan byr!»

Ávaring

Ja, nú stundar til val, morreyða troygjan er vordin síðsti valmóti. Væl liggur fyrri við einum kaminupassiari — tað er gott at vera í troyggu, um ein løding skuldi verið í kamminuni. Einaferð var tað tað fyrsta, at opna kamminuna, tá ein kom inn.

Vápnini vóru ikki altíð so blonk, skrivar ein kendur harri. Har eru vit samdir, ikki hava tygara vápn altíð verið so blonk, men albogarnir, teir vóru í góðum standi — og tað er beiskt at vita við endanum av politiska lívi sínum, at altíð vóru tað teir ið máttu tryggja tygum sessin. Vit minnst 1946 og áðrenn tað: Í lögtingið »gennem bagdøren« í landstýrið eisini »gennem bagdøren« í 1951. Í fólkatingið í 1957 aftur gjøgnum bakdyrnar. Ja, hægsta sessi í 1963 og kom út aftur sum ein krúvdur skarvur.

Tað var lítið á sjálvstýrisøkinum, ið hevði hansara tokka. Hvat, sleit hann samgonguna uppá?

Jú!

1. At fiskimonnum varð lógfest hvíldartíð.

2. At landsstýrinum varð álagt at virka fyrri 16 fjórðinga fiskimarki og føroyskari vaktartænastu.

3. At fiskimenn fingur rættvisari part í bjargingarløn.

Vóni at tygum siga til, um hetta ikki passar.

Eitt sum hann nú fær ilt av sambært Dagblaðið er:

»medávirkan serliga á innlendis peningamarknaðinum (ræði yvir bankum og sparikassum?) hvat tað vil siga halda vit okkum hóma og ræðast.«

Tá talan er um ræði yvir sparikassum, so haldi eg meg eisini hóma hví tygum ræðast.

Bara tað, at maðurin ikki skil-

ur hvat tað týður at verða á privatum hondum, er til at fáa háshúð av.

Meira seinni.

bæði fyrr. og núverandi javnaðarmaður

Verður kristligur lesnaður diskriminer- aður í Føroyum?

Fyrst í juli mánaði í ár var hildin barnabókaritihøvundastevna í Hoydølum. Luttakarar til hesa stevnu vóru ymsar staðir frá. Umframt føroyingar vóru luttakarar úr Íslandi, Noregi, Danmark, Svíariki og Finnlandi.

Ætlanin við eini slikari stevnu er at birta undir og kveikja liv í barnabókmentaheimin. Sum rimiligt er, var roynt at fáa fatur í allar bókur og øll blóð her á landi, ið hava samband við børn og ung. Sjálvandi varð so eisini »Føroya barna- og ungmannablað«, ið seinni kom at eita »Kristiligt Ungmannablað.« boðið við. Ti hetta blað hevur nú komið út einaferð um mánaðin í 40 ár og er kent um oyggjarnar.

Sum sagt, blaðið fekk innbjóðing at vera við, og bjóðað var okkum umleið 15 minuttir at greiða frá blaðnum: Undir hvørjum umstøðum tað hevur komið út, hvussu tað er figgjað, um innihald o. a.

Eftirsum tað fall mær í lut at umboða Kr. Ungmannablað, fór eg við góðum treysti undir at savna saman tilfar, ið eg metti, kundi hava áhuga á hesi stevnu.

Eg fór so niðan í Hoydalar,

gjørði vart við, at eg var komin, og hetta verður boðað ábyrgdarmanninum, sum til henda fundin var Oskar Hermansen. Men boð koma aftur til min um, at eg fekk ikki høvi til at koma við minari frágreiðing um Kr. Ungmannablað. Eg mótmælti og segði, eg hevði brævið í lummum upp á, at eg var biðin at koma við eini frágreiðing, og var eg eisini komin til rætta tíð. Hetta verður aftur sagt við ábyrgdarmannin, men boð koma aftur til min, at eg sleppi ikki fram at við Kr. Ungmannablað, men eg kundi í staðin fáa loyvi til at taka lut í einum orðaskifti um barnabókur aftan á aftur. Eg segði nei takk, ti eg vildi gera tað, eg skrivliga var biðin um at gera. Men hetta varð aftur noktað, og fór eg tí av stað aftur. Somu móttøku fekk ein

annar maður, ið umboðaði eitt annað kristligt blað, nevnliga Petur Háberg við blaðnum »Sunnudagsskúlin«.

Henda hending frættist út millum fundarfólkið, og fleiri av teimum hava spurt um grundirnar og vilja fegin fáa eina frágreiðing um hesi bløð. Hon verður eisini send til allar luttakaraarnar.

Grundina fyrri hesi hending veit eg heldur ikki. Men so mikið skal sigast og standast við, at hesi bæði bløð, ið vórðu úti-stongd á stevnuni, eru eftir okkara viðurskiptum kend bløð, ið koma regluliga út, klára seg væl figgjarliga, fáa ongan almennan stuðul, standa á tryggum, kristnum botni og hava samband við børn og ung í hópatali.

Eg veit ikki grundina, men eg spyrji meg sjálvan, um tað man vera tann kristna grundin, ið kann vera atvoldin til, at umboðanin varð noktað. Um so er, er tað einki minni enn eitt sera vandamikil og óhugnaligt hugrák í føroyskum barnabókmentum. Er hetta ikki grundin, kundi verið áhugavert at fingið at vitað, hvør so grundin var.

Á fyrsta nevndarfundi aftan á summarfrítíðina greiddi eg nevndarlimum KFUMs frá móttøkuni á stevnuni, og heittu teir á meg at geva hesa almennu frágreiðing um hetta máli, sum nevndin einmælt metti at vera skammiligin atburð og púra skeiv mynd at visa barnaríthovundum úr okkara grannaløndum. Ti nevndin kennir seg ivaleysa í, at foreldur yvirhovur fegin siggja børn síni og tey ungu við kristiligum bløðum og bókum í hondunum.

Fyri KFUM-útgevara
av Kr. Ungmannablað
Heri Tróndheim

Íbúðar- spurn- ingurin

Tað stóð ein grein í Dagblaðnum nr. 56, 14. september 1974, skrivað av kongsbóndanum á Velbastað, fyrrverandi formanni í jarðarráðnum og fólkaflokksval-evni í Suðurstreymoy, Dánjal Paula Danielsen.

Hesin sami maður er nú upp undir lögtingsvalið farin at gremja seg um íbúðarspurningin hjá ungfolki í Havn. Er tað veruliga so, at hesin maður unnir ungfolki bilig lán, grundøki og íbúð? Ella er hetta bert vanlig útgjarring upp undir val? Ella vil hann fyrri tjugundu ferð royna at sleppa sær framat fyrri at koma inn á lögtingið?

Um so góður vilji hevur verið hjá hesum sama manni at fingið til vega bilig grundøki til ungfolk, hví hevur hann so ikki vist tað? Hann hevur sitið sum formaður og situr í løtuni sum nevndarlimur í Føroya Jarðarráð.

Í fjør skipaði Føroya Jarðarráð fyrri eini risastóri útstykk-ing uppi á Snobhill (Ovari Høy-

Framhald á síðu 11

Vitjaðu á BORNHOLMEREN

Á myndini siggjast nakrir av umboðsmonnum fyrri føroysku pressuna á prentsmiðjuni hjá javnaðarblaðnum í Rønne, BORNHOLMEREN, á vitjan teirra í Danmark í farnu viku.

Tað er prentsmiðjuleiðarin, Thorkild Nielsen, sum greiðir føroysku umboðsmonnum frá teirri nýggju bókini hjá Kaj Bank Nolsøe, kommanderkapteyni, sum hann nevnr »Færøerne — mine fædres land«. Bókin verður prentað á prentsmiðjuni hjá BORNHOLMEREN.

Bókin kemur í bókasølnar 1. november, men longu nú eru biløgð eini 400 eintøk til Føroya.

Á myndini siggjast frá vinstri: Kalmar Lindenskov, Eygð, Inger Skydsgaard, fulltrúi í forsætisráðnum, Per Hansen, Fjarðbúgvín, G. L. Samuelsen, Dimmalætting, Hermann Jacobsen, Myndablaðið NUL, Thorkild Nielsen, prentsmiðjuleiðari, og Vilhelm Johannesen, SÓSIÁLURIN.